

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

3 päivänä lokakuuta 2019*

Ennakkoratkaisupyyntö – ETY:n ja Turkin välinen assosiaatiosopimus – Päättös N:o 2/76 – 7 artikla – Päättös N:o 1/80 – 13 artikla – Standstill-lausekkeet – Uusi rajoitus – Turkin kansalaisten biometristen tietojen kerääminen, tallentaminen ja säilyttäminen keskitetyssä rekisterissä – Yleistä etua koskevat pakottavat syyt – Henkilöllisyys- ja asiakirjapetosten ehkäisemistä ja torjuntaa koskeva päämäärä – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 ja 8 artikla – Oikeus nauttia yksityiselämän kunnioitusta – Oikeus henkilötietojen suojaan – Oikeasuhteisuus

Asiassa C-70/18,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Raad van State (ylin hallintotuomioistuin, Alankomaat) on esittänyt 31.1.2018 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 2.2.2018, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

vastaan

A,

B ja

P,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-C. Bonichot, varapresidentti R. Silva de Lapuerta (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Toader, A. Rosas ja M. Safjan,

julkisasiamies: G. Pitruzzella,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Ferreira,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 17.1.2019 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- A, B ja P, edustajanaan D. Schaap, advocaat,
- Alankomaiden hallitus, asiamiehinään M. K. Bulterman ja M. A. M. de Ree,
- Tanskan hallitus, asiamiehinään J. Nymann-Lindegren, M. Wolff ja P. Ngo,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

- Irlanti, asiamiehenään A. Joyce, avustajanaan D. Fennelly, barrister,
  - Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehenään ensin R. Fadoju, sittemmin S. Brandon, avustajanaan D. Blundell, barrister,
  - Euroopan komissio, asiamiehinään G. Wils, D. Martin ja H. Kranenborg,
- kuultuaan julkisasiamiehen 2.5.2019 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
- on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee 20.12.1976 tehdyn yhtäältä Turkin tasavallan ja toisaalta ETY:n ja sen jäsenvaltioiden Ankarassa 12.9.1963 allekirjoittamalla Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisestä assosiaatiosta tehdyllä sopimuksella, joka tehtiin, hyväksyttiin ja vahvistettiin yhteisön puolesta 23.12.1963 tehdyllä neuvoston päätöksellä 64/732/ETY (EYVL 1964, 217, s. 3685; jäljempänä assosiaatiosopimus), perustetun assosiaationeuvoston päätöksen N:o 2/76 7 artiklan ja assosiaation kehittämisestä 19.9.1980 tehdyn assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 (jäljempänä päätös N:o 1/80) 13 artiklan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty kahdessa asiassa, joissa ensimmäisessä vastakkain ovat Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (oikeus- ja turvallisuusasioiden valtiosihteeri, Alankomaat; jäljempänä valtiosihteeri) ja A, ja toisessa valtiosihteeri sekä B ja P, ja joissa on kyseessä A:n ja B:n velvollisuus suostua biometristen tietojensa keräämiseen, jotta heille voidaan myöntää väliaikainen oleskelulupa Alankomaissa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Assosiaatiosopimus

- 3 Assosiaatiosopimuksen 12 artiklassa, joka kuuluu II osastoon kuuluvaan 3 lukuun, jonka otsikko on ”Muut taloutta koskevat määräykset”, määrätään seuraavaa:

”Sopimuspuolet tukeutuvat [EY 39], [EY 40] ja [EY 41] artiklaan toteuttaakseen välillään asteittain työntekijöiden vapaan liikkuvuuden.”

Päätös N:o 2/76

- 4 Päätöksen N:o 2/76 1 artiklassa, joka koskee assosiaatiosopimuksen 12 artiklan täytäntöönpanoa, määrätään seuraavaa:

”1. Tässä päätöksessä vahvistetaan säännöt, joita sovelletaan lisäpöytäkirjan [joka allekirjoitettiin 23.11.1970 Brysselissä ja tehtiin, hyväksyttiin ja vahvistettiin yhteisön puolesta 19.12.1972 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2760/72 (EYVL 1972, L 293, s. 1)] 36 artiklan täytäntöönpanoon ensimmäisessä vaiheessa.

2. Tämä ensimmäinen vaihe kestää neljä vuotta ja alkaa 1.12.1976.”

- 5 Mainitun päätöksen 7 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Yhteisön jäsenvaltiot ja [Turkin tasavalta] eivät voi ottaa käyttöön uusia rajoituksia, jotka liittyvät työhön pääsyn edellytyksiin, niiden työntekijöiden osalta, jotka oleskelevat ja työskentelevät laillisesti jäsenvaltioiden tai Turkin alueella.”

- 6 Saman päätöksen 11 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Vuotta ennen ensimmäisen vaiheen päättymistä assosiaationeuvosto käynnistää tämän vaiheen aikana saatujen tulosten valossa keskustelut seuraavan vaiheen sisällön määrittämistä ja sen varmistamista varten, että tämä vaihe pannaan täytäntöön ensimmäisen vaiheen päättymispäivänä. Tämän päätöksen määräysten soveltamista jatketaan seuraavan vaiheen alkamiseen asti.”

- 7 Päätöksen N:o 2/76 13 artiklan mukaan mainittu päätös tuli voimaan 20.12.1976.

Päätös N:o 1/80

- 8 Päätöksen N:o 1/80 II luvun, jonka otsikko on ”Sosiaaliset määräykset”, 1 jakson otsikko on ”Työhön ja työntekijöiden vapaaseen liikkuvuuteen liittyvät kysymykset”, ja se sisältää 13 artiklan, jossa määrätään seuraavaa:

”Yhteisön jäsenvaltiot ja [Turkin tasavalta] eivät voi ottaa käyttöön uusia rajoituksia, jotka liittyvät työhön pääsyn edellytyksiin, niiden työntekijöiden ja heidän perheenjäsentensä osalta, jotka oleskelevat ja työskentelevät laillisesti jäsenvaltioiden tai Turkin alueella.”

- 9 Mainitun päätöksen 14 artiklan, joka kuuluu mainittuun 1 jaksoon, 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Tämän jakson määräyksiä on sovellettava, jollei yleisen järjestyksen, turvallisuuden tai kansanterveyden vuoksi perustelluista rajoituksista muuta johdu.”

- 10 Päätöksen N:o 1/80 16 artiklan 1 kohdan mukaan kyseisen päätöksen II luvun 1 jakson määräyksiä sovelletaan 1.12.1980 alkaen.

Direktiivi 95/46/EY

- 11 Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24.10.1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY (EYVL 1995, L 281, s. 31) 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- a) ’henkilötiedoilla’ kaikenlaisia tunnistettua tai tunnistettavissa olevaa luonnollista henkilöä (’rekisteröity’) koskevia tietoja; tunnistettavissa olevana pidetään henkilöä, joka voidaan suoraan tai epäsuorasti tunnistaa, erityisesti henkilönumeron taikka yhden tai useamman hänelle tunnusomaisen fyysisen, fysiologisen, psyykkisen, taloudellisen, kulttuurillisen tai sosiaalisen tekijän perusteella,
- b) ’henkilötietojen käsittelyllä’ (’käsittely’) kaikenlaisia sellaisia toimintoja tai toimintojen kokonaisuuksia, joita kohdistetaan henkilötietoihin joko automaattisen tietojenkäsittelyn avulla tai manuaalisesti, kuten tietojen kerääminen, tallentaminen, järjestäminen, säilyttäminen, muokkaaminen tai muuttaminen, tiedon haku, kysely, käyttö, luovuttaminen siirtämällä, levittämällä tai asettamalla muutoin saataville, yhteensovittaminen tai yhdistäminen sekä suojaaminen, poistaminen tai tuhoaminen,

- c) 'henkilötietojen rekisteröintijärjestelmällä' ('rekisteröintijärjestelmä') kaikkia sellaisia järjestettyjä henkilötietojen kokoelmia, joista tiedot ovat saatavilla tietyin perustein, oli kokoelma sitten keskitetty, hajautettu tai toiminnallisin tai maantieteellisin perustein jaettu,

--”

Asetus (EY) N:o 767/2008

- 12 Viisumitietojärjestelmästä (VIS) ja lyhytaikaista oleskelua varten myönnettäviä viisumeja koskevasta jäsenvaltioiden välisestä tietojenvaihdosta 9.7.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 767/2008 (VIS-asetus) (EUVL 2008, L 218, s. 60) 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Viisumitietojärjestelmän tarkoituksena on parantaa yhteisen viisumipolitiikan täytäntöönpanoa, konsuliyhteistyötä ja keskusviisumiviranomaisten keskinäistä kuulemistä helpottamalla jäsenvaltioiden välistä viisumihakemuksia ja niihin liittyviä päätöksiä koskevaa tietojenvaihtoa, jotta voidaan:

--

- c) helpottaa petosten torjuntaa;

--”

Asetus (EU) 2019/817

- 13 Kehyksen vahvistamisesta rajoja ja viisumipolitiikkaa koskevien EU:n tietojärjestelmien yhteentoimivuudelle ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 ja (EU) 2018/1861 sekä neuvoston päätösten 2004/512/EY ja 2008/633/YOS muuttamisesta 20.5.2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/817 (EUVL 2019, L 135, s. 27) 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tällä asetuksella on seuraavat tavoitteet, joihin yhteentoimivuuden varmistamisella pyritään:

- a) rajatarkastusten tuloksellisuuden ja tehokkuuden parantaminen ulkorajoilla;
b) laittoman maahanmuuton estämisen ja torjumisen edistäminen;

--

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tavoitteet saavutetaan

- a) varmistamalla henkilöiden virheetön tunnistaminen;
b) edistämällä henkilöllisyyspetosten torjumista;

--”

Alankomaiden oikeus

- 14 23.11.2000 annetun vuoden 2000 ulkomaalaislain (Vreemdelingswet 2000; Stb. 2000, nro 495), sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 2000 ulkomaalaislain muuttamisesta biometristen tunnistetietojen käytön laajentamiseksi ulkomaalaisasioissa toimivaltaisten elinten keskinäisessä yhteistyössä ulkomaalaisten tunnistamisen parantamiseksi 11.12.2013 annetulla lailla (wet tot wijziging van de

Vreemdelingenwet 2000 in verband met de uitbreiding van het gebruik van biometrische kenmerken in de vreemdelingenketen in verband met het verbeteren van de identiteitsvaststelling van de vreemdeling; Stb. 2014, nro 2, jäljempänä ulkomaalaislaki) 106a §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Ulkomaan kansalaiselta voidaan, jos biometrisiä tietoja koskevien Euroopan unionin asetusten perusteella ei ole mahdollisuutta kerätä ja käsitellä kasvokuvaa ja sormenjälkiä, kerätä kasvokuva ja kymmenen sormenjälkeä ja käsitellä niitä kyseisen henkilön henkilöllisyyden toteamiseksi ulkomaalaislain täytäntöönpanotarkoituksessa. Kasvokuvaa ja sormenjälkiä verrataan ulkomaalaisrekisterissä oleviin kasvokuvuihin ja sormenjälkiin.”

15 Ulkomaalaislain 107 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Perustetaan ulkomaalaisrekisteri, jota hallinnoi ministeriö. Ulkomaalaisrekisteri sisältää:

a) 106a §:n 1 momentissa tarkoitetut kasvokuvat ja sormenjäljet

--

2. Ulkomaalaisrekisterissä käsitellään:

a) edellä 1 momentin a kohdassa tarkoitettuja tietoja tämän lain, Alankomaiden kansalaisuudesta annetun [Alankomaiden] kuningaskunnan lain sekä niiden soveltamista koskevien säännösten täytäntöönpanoa varten

--

5. Jollei edellä 2 momentin a kohdassa tarkoitettuista päämäärästä muuta johdu, -- 1 momentin a kohdassa tarkoitetut tiedot voidaan antaa käytettäväksi ainoastaan seuraavia tarkoituksia varten:

--

c) rikosten havaitseminen ja esitutkinta- ja syytetoimien toteuttaminen

--

6. Ulkomaalaisrekisteriin sisältyvät ulkomaan kansalaisten sormenjälkiä koskevat tiedot voidaan 5 momentin c kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa antaa rikosten havaitsemiseksi ja esitutkinta- ja syytetoimien toteuttamiseksi vain tapauksissa, joissa on kyse rikoksista, joista voidaan määrätä tutkintavankeutta, ja syyttäjän vaatimuksesta ja tutkintatuomarin kirjallisella suostumuksella:

a) jos on perusteltua syytä epäillä, että epäilty on ulkomaan kansalainen, tai

b) jos tutkinnan etu edellyttää sitä tilanteessa, jossa esitutkinta ei etene tai jossa rikoksen selvittämiseksi on välttämätöntä saavuttaa tuloksia nopeasti.

--”

16 23.11.2000 annetun vuoden 2000 ulkomaalaisasetuksen (Vreemdelingenbesluit 2000; Stb. 2000, nro 497) 8.34 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Ulkomaalaisrekisterin pidosta vastaavilla virkamiehillä on suora pääsy rekisterissä oleviin kasvokuvuihin ja sormenjälkiin, jos pääsy on heille tarpeen, jotta he voivat suorittaa asianmukaisesti heille uskotut tehtävät, ja jos ministeriö on antanut heille tätä koskevan valtuutuksen.

– –”

17 Vuoden 2000 ulkomaalaisasetuksen 8.35 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Ulkomaalaisrekisteriin sisältyviä kasvokuvia ja sormenjälkiä säilytetään enintään:

- a) viiden vuoden ajan siitä, kun väliaikaista oleskelulupaa koskeva hakemus on hylätty,
  - b) jos kyseessä on laillinen oleskelu, viiden vuoden ajan siitä, kun kyseisen ulkomaan kansalaisen, jonka laillinen oleskelu on päättynyt, on osoitettu poistuneen Alankomaista, tai
  - c) jos ulkomaan kansalaiselle on määrätty maahantulokielto tai hänet on julistettu ei-toivotuksi, viiden vuoden ajan maahantulokiellon tai ei-toivotuksi julistamisen voimassaolon päättymisestä.”
- 18 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että kolmannen maan kansalaisilla, jotka haluavat oleskella Alankomaissa säännönmukaisesti yli 90 päivän ajan, on lähtökohtaisesti oltava väliaikainen oleskelulupa, kun he saapuvat Alankomaiden alueelle.
- 19 Lisäksi ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin täsmentää, että ulkomaalaislain 54 §:n 1 momentin c kohdan, luettuna yhdessä vuoden 2000 ulkomaalaisasetuksen 1.31 §:n kanssa, mukaan kolmannen maan kansalaisella, joka hakee väliaikaista oleskelulupaa, on hakemuksen jättämishetkellä velvollisuus suostua biometrinen tietojensa keräämiseen ja käsittelyyn.

Pääasiat ja ennakkoratkaisukysymykset

- 20 Alankomaiden oikeuden mukaan perustettu yhtiö jätti 15.11.2013 A:n, joka on Turkin kansalainen, nimissä hakemuksen väliaikaisen oleskeluluvan myöntämiseksi hänelle palkkatyön tekemistä varten Alankomaissa.
- 21 Valtiosihteeri hyväksyi hakemuksen 28.3.2014 tekemällään päätöksellä. Myöntämispäätöksessä määrättiin kuitenkin, että pyydetty väliaikainen oleskelulupa myönnettäisiin vain sillä edellytyksellä, että A antaisi tietyt biometriset tietonsa eli kasvokuvansa ja kymmenen sormenjälkeään. A suostui biometrinen tietojensa keräämiseen ja sai väliaikaisen oleskeluluvan Alankomaissa.
- 22 B:llä, joka on Turkin kansalainen, on puoliso P, joka asuu Alankomaissa ja jolla on Turkin ja Alankomaiden kaksoiskansalaisuus. P haki 17.2.2014 B:lle väliaikaista oleskelulupaa perheen yhdistämistarkoituksessa.
- 23 Valtiosihteeri hylkäsi aluksi tämän hakemuksen. B ja P tekivät hylkäävästä päätöksestä oikaisuvaatimuksen. Valtiosihteeri totesi 4.4.2014 tekemällään päätöksellä, että oikaisuvaatimus oli perusteltu ja hyväksyi väliaikaista oleskelulupaa koskevan hakemuksen, kuitenkin sillä edellytyksellä, että B antaa tietyt biometriset tietonsa eli kasvokuvansa ja kymmenen sormenjälkeään. B suostui biometrinen tietojensa keräämiseen ja hän sai väliaikaisen oleskeluluvan Alankomaissa.
- 24 A sekä B ja P tekivät oikaisuvaatimuksen valtiosihteerin 28.3. ja 4.4.2014 tekemistä päätöksistä siltä osin kuin niissä veloitettiin A ja B suostumaan biometrinen tietojensa keräämiseen, jotta he voivat saada väliaikaisen oleskeluluvan Alankomaissa.
- 25 Valtiosihteeri hylkäsi 23.12.2014 ja 6.1.2015 tekemillään päätöksillä B:n ja P:n sekä A:n oikaisuvaatimukset.
- 26 A sekä B ja P nostivat viimeksi mainituista päätöksistä kanteen rechtbank Den Haag, zittingsplaats Rotterdamissa (Haagin alioikeus, Rotterdamin istuntopaikka, Alankomaat).

- 27 Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Rotterdam totesi 3.2.2016 antamallaan ratkaisulla kanteet perustelluiksi. Mainittu tuomioistuin katsoi, että kansallinen säännöstö, jossa säädetään Turkin kansalaisten biometrinen tietojen keräämisestä, tallentamisesta ja säilyttämisestä keskitetyssä rekisterissä on päätöksen N:o 2/76 7 artiklassa ja päätöksen N:o 1/80 13 artiklassa tarkoitettu uusi rajoitus. Lisäksi rechtbank Den Haag, zittingsplaats Rotterdam katsoi pääasiallisesti, että kyseinen toimi ei ollut oikeassa suhteessa sillä tavoiteltuun oikeutettuun päämäärään eli henkilöllisyys- ja asiakirjapetosten ehkäisemiseen ja torjuntaan nähden. Tästä syystä mainittu tuomioistuin yhtäältä kumosi valtiosihteerin 28.3. ja 4.4.2014 tekemät päätökset siltä osin kuin niissä vaadittiin, että A:n ja B:n oli suostuttava biometrinen tietojensa keräämiseen, ja toisaalta velvoitti valtiosihteerin poistamaan heidän biometriset tietonsa keskitetystä rekisteristä kuuden viikon kuluessa mainittujen ratkaisujen tiedoksiantamisesta.
- 28 Valtiosihteerin haki näihin ratkaisuihin muutosta 3.2.2016 Raad van Statelta (ylin hallintotuomioistuin, Alankomaat).
- 29 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että kansallinen säännöstö, jossa säädetään kolmansien maiden kansalaisten biometrinen tietojen keräämisestä, tallentamisesta ja säilyttämisestä keskitetyssä rekisterissä, on päätöksen N:o 2/76 7 artiklassa ja päätöksen N:o 1/80 13 artiklassa tarkoitettu uusi rajoitus. Se muistuttaa, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan tällainen rajoitus on kielletty, paitsi jos se on perusteltavissa yleistä etua koskevalla pakottavalla syyllä, sillä voidaan taata tavoitellun oikeutetun päämäärän toteutuminen eikä sillä ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen päämäärän saavuttamiseksi. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin lähtee tässä yhteydessä siitä, että mainitulla säännöstöllä tavoitellaan oikeutettua päämäärää, joka on mahdollista saavuttaa sillä, ja pohtii, ylitetäänkö mainitussa säännöstössä säädetyillä, kolmansien maiden kansalaisten biometrinen tietojen keräämisellä, tallentamisella ja säilyttämisellä keskitetyssä rekisterissä se, mikä on tarpeen henkilöllisyys- ja asiakirjapetosten ehkäisemistä ja torjuntaa koskevan päämäärän saavuttamiseksi. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan on niin, että siltä osin kuin biometrinen tietojen kerääminen ja käsittely ovat direktiivin 95/46 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettua henkilötietojen käsittelyä ja nämä tiedot kuuluvat mainitun direktiivin 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin erityisiin tietoryhmiin, henkilötietojen suojaa koskevat poikkeukset ja rajoitukset on toteutettava täysin välttämättömän rajoissa, kuten unionin tuomioistuin on todennut 21.12.2016 antamassaan tuomiossa Tele2 Sverige ja Watson ym., (C-203/15 ja C-698/15, EU:C:2016:970, 96 kohta).
- 30 Lisäksi siltä osin kuin pääasioissa kyseessä olevassa kansallisessa säännöstössä sallitaan tietyin edellytyksin Turkin kansalaisten biometrinen tietojen antaminen kolmansille rikosten havaitsemiseksi ja esitutkinta- ja syytetoimien toteuttamiseksi, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelelee pääasiallisesti, onko tällainen säännöstö päätöksen N:o 2/76 7 artiklassa ja päätöksen N:o 1/80 13 artiklassa tarkoitettu uusi rajoitus, ja mikäli näin on, onko tällainen rajoitus oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii tässä yhteydessä erityisesti sitä, voidaanko katsoa, että tällä säännöstöllä Turkin kansalaisten työhönpääsyyn Alankomaissa aiheutuva vaikutus on liian satunnainen ja välillinen, jotta voitaisiin todeta, että kyseessä on näissä määräyksissä tarkoitettu uusi rajoitus.
- 31 Tässä tilanteessa Raad van State on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:
- ”1) a) Onko päätöksen N:o 2/76 7 artiklaa ja päätöksen N:o 1/80 13 artiklaa tulkittava siten, että kyseiset määräykset eivät ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa säädetään kolmansien maiden, kuten Turkin, kansalaisten biometrinen tietojen yleisestä käsittelystä ja säilyttämisestä sellaisessa rekisteröintijärjestelmässä, jota tarkoitetaan direktiivin [95/46] 2 artiklan [c] alakohdassa, koska kyseinen kansallinen säännöstö ei ylitä sitä, mikä on tarpeen [tavoitellun] henkilöllisyys- ja asiakirjapetosten ehkäisemistä ja torjumista koskevan oikeutetun päämäärän saavuttamiseksi?

- b) Onko tässä yhteydessä merkitystä sillä, että biometristen tietojen säilytysaika on kytketty kolmansien maiden, kuten Turkin, kansalaisten laillisen ja/tai laittoman oleskelun keston?
- 2) Onko päätöksen N:o 2/76 7 artiklaa ja päätöksen N:o 1/80 13 artiklaa tulkittava siten, että kansallinen säännöstö ei ole näissä määräyksissä tarkoitettu rajoitus, jos tämän kansallisen säännösten vaikutus kyseisissä määräyksissä tarkoitettuun työhönpääsyyn on liian epävarma ja välillinen, jotta tämän työhönpääsyn voitaisiin olettaa estyvän?
- 3) a) Jos – – toiseen kysymykseen vastataan, että kansallinen säännöstö, jossa mahdollistetaan rekisteröintijärjestelmässä olevien kolmansien maiden, kuten Turkin, kansalaisten biometristen tietojen asettaminen kolmansien käytettäväksi terrorismirikosten tai muiden rikosten estämistä, havaitsemista ja tutkintaa varten, on uusi rajoitus, onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä [sen] 7 ja 8 artiklan kanssa, tulkittava siten, että se on esteenä kyseisen kaltaiselle kansalliselle säännöstölle?
- b) Onko tässä yhteydessä merkityksellistä, että sillä hetkellä, kun kyseinen [kolmannen maan] kansalainen otetaan kiinni rikoksesta epäiltynä, hänellä on mukanaan oleskelulupa, johon hänen biometriset tietonsa on tallennettu?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

- 32 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustele ensimmäisellä kysymyksellään pääasiallisesti, onko päätöksen N:o 2/76 7 artiklaa ja päätöksen N:o 1/80 13 artiklaa tulkittava siten, että pääasioissa kyseessä olevan kaltainen kansallinen säännöstö, jonka nojalla väliaikainen oleskelulupa myönnetään kolmansien maiden kansalaisille, mukaan luettuna Turkin kansalaiset, vain sillä edellytyksellä, että heidän biometriset tietonsa kerätään, tallennetaan ja säilytetään keskitetyssä rekisterissä, on näissä määräyksissä tarkoitettu uusi rajoitus, ja mikäli näin on, onko tällainen säännöstö perusteltavissa henkilöllisyys- ja asiakirjapetosten ehkäisemistä ja torjuntaa koskevalla päämäärällä.
- 33 Tässä yhteydessä on muistutettava aluksi, että sekä päätöksen N:o 2/76 7 artiklaan että päätöksen N:o 1/80 13 artiklaan sisältyy standstill-lauseke, joka estää yleisesti toteuttamasta sellaisia uusia kansallisia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena tai vaikutuksena on se, että Turkin kansalaisten työntekijöiden vapaata liikkumista koskevan oikeuden käyttämiselle jäsenvaltion alueella asetetaan sellaisia edellytyksiä, jotka ovat rajoittavampia kuin ne, joita sovellettiin mainittujen päätösten tullessa voimaan tässä jäsenvaltiossa (tuomio 7.8.2018, Yön, C-123/17, EU:C:2018:632, 39 kohta).
- 34 Unionin tuomioistuin on jo todennut yhtäältä, että päätöksen N:o 2/76 7 artiklaa sovelletaan ajallisesti sellaisiin kansallisiin toimenpiteisiin, jotka on toteutettu ajanjaksolla, joka alkoi 20.12.1976 ja päättyi 30.11.1980, ja toisaalta, että päätöksen N:o 1/80 13 artiklaa sovelletaan ajallisesti kansallisiin toimenpiteisiin, jotka on toteutettu 1.12.1980 alkaen, jolloin kyseinen päätös tuli voimaan (tuomio 7.8.2018, Yön, C-123/17, EU:C:2018:632, 48 kohta).
- 35 Nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisupyyntöä käy ilmi, että pääasioissa kyseessä oleva kansallinen säännöstö annettiin sen jälkeen kun asetus N:o 1/80 tuli voimaan Alankomaissa.
- 36 Tästä seuraa, että mainittu säännöstö kuuluu päätöksen N:o 1/80 13 artiklan ajalliseen soveltamisalaan siten, että ainoastaan tätä viimeksi mainittua määräystä on tulkittava ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta.

- 37 Kuten nyt annettavan tuomion 33 kohdassa on palautettu mieleen, päätöksen N:o 1/80 13 artiklassa ilmaistu standstill-lauseke estää yleisesti toteuttamasta sellaisia uusia kansallisia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena tai vaikutuksena on se, että Turkin kansalaisen työntekijöiden vapaan liikkuvuuden käyttämiselle jäsenvaltion alueella asetetaan sellaisia edellytyksiä, jotka ovat rajoittavampia kuin ne, joita häneen sovellettiin mainitun päätöksen tullessa voimaan tässä jäsenvaltiossa (tuomio 29.3.2017, Tekdemir, C-652/15, EU:C:2017:239, 25 kohta).
- 38 Unionin tuomioistuimien on myös tunnustanut, että kyseisessä määräyksessä kielletään jäsenvaltioita siitä alkaen, kun päätös N:o 1/80 on tullut voimaan kyseessä olevan jäsenvaltion osalta, ottamasta lainsäädännössä käyttöön uusia työntekijöiden vapaan liikkuvuuden käyttämiseen kohdistuvia rajoituksia, mukaan luettuina rajoitukset, jotka liittyvät Turkin kansalaisille, joiden tarkoituksena on käyttää tätä vapautta kyseisessä valtiossa, tämän jäsenvaltion alueelle myönnettävää ensimmäistä maahantulolupaa koskeviin aineellisiin ja/tai menettelyllisiin edellytyksiin (tuomio 7.11.2013, Demir, C-225/12, EU:C:2013:725, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 39 Lisäksi unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että kansallinen säännöstö, jolla tiukennetaan kyseisessä jäsenvaltiossa laillisesti oleskelevien turkkilaisten työntekijöiden perheen yhdistämisen edellytyksiä verrattuna edellytyksiin, joita sovellettiin päätöksen N:o 1/80 tullessa voimaan kyseisessä jäsenvaltiossa, on mainitun päätöksen 13 artiklassa tarkoitettu uusi rajoitus sille, että kyseiset Turkin kansalaiset käyttävät työntekijöiden vapaata liikkuvuutta kyseisessä jäsenvaltiossa (tuomio 29.3.2017, Tekdemir, C-652/15, EU:C:2017:239, 31 kohta).
- 40 Nyt käsiteltävässä asiassa pääasioissa kyseessä olevassa kansallisessa säännöstössä, jonka osalta nyt annettavan tuomion 35 kohdassa on todettu, että se annettiin Alankomaissa sen jälkeen kun asetus N:o 1/80 tuli siellä voimaan, säädetään, että kolmannen maan kansalaisilla, mukaan luettuina Turkin kansalaiset, jotka haluavat oleskella Alankomaissa yli 90 päivän ajan, on oltava ensin väliaikainen oleskelulupa. Ennakkoratkaisupyyntöstä käy ilmi, että tällaisen luvan myöntämisen edellytyksenä on, että mainitut kansalaiset suostuvat biometristen tietojensa eli kymmenen sormenjäljen ja yhden kasvokuvan keräämiseen. Nämä tiedot tallennetaan tämän jälkeen keskitettyyn rekisteriin, jossa niitä säilytetään henkilöllisyys- ja asiakirjapetosten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi.
- 41 Mainitulla säännöstöllä tehdään siten Turkin kansalaisiin sovellettavista, ensimmäistä maahantuloa Alankomaihin koskevista edellytyksistä rajoittavampia kuin ne, joita heihin sovellettiin päätöksen N:o 1/80 tullessa voimaan Alankomaissa.
- 42 Pääasioissa ennakkoratkaisupyyntöstä käy ilmi, että edellytyksenä väliaikaisen oleskeluluvan myöntämiselle A:lle palkkatyön tekemistä varten Alankomaissa ja B:lle perheen yhdistämistarkoituksessa P:n kanssa Alankomaissa oli, että A ja B antavat biometriset tietonsa.
- 43 Näin ollen pääasioissa kyseessä oleva kansallinen säännöstö on päätöksen N:o 1/80 13 artiklassa tarkoitettu uusi rajoitus.
- 44 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tällainen rajoitus on kielletty, paitsi jos se kuuluu kyseisen päätöksen 14 artiklassa tarkoitettujen rajoitusten alaan tai se on perusteltavissa yleistä etua koskevalla pakottavalla syyllä, sillä voidaan taata laillisesti tavoitellun päämäärän toteutuminen eikä sillä ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen päämäärän saavuttamiseksi (tuomio 7.8.2018, Yön, C-123/17, EU:C:2018:632, 72 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 45 Näin ollen on selvitettävä, täyttääkö pääasioissa kyseessä oleva kansallinen säännöstö nämä edellytykset.
- 46 Ensinnäkin selvitettäessä sitä, voiko pääasioissa kyseessä olevalla kansallisella säännöstöllä tavoiteltu päämäärä eli henkilöllisyys- ja asiakirjapetosten ehkäiseminen ja torjunta olla yleistä etua koskeva pakottava syy, jolla voidaan perustella päätöksen N:o 1/80 13 artiklassa tarkoitettu uusi rajoitus, on

muistutettava aluksi, että unionin tuomioistuin on jo katsonut, että laittoman maahantulon ja oleskelun ehkäisemiseen liittyvä päämäärä on tällainen pakottava syy (tuomio 7.11.2013, Demir, C-225/12, EU:C:2013:725, 41 kohta).

- 47 Toiseksi unionin tuomioistuin on myös katsonut, että passien myöntämiseen liittyvällä sormenjälkien keräämisellä ja tallentamisella passien väärentämisen ja väärinkäytön estämiseksi pyritään Euroopan unionin tunnustamaan yleisen edun mukaiseen tavoitteeseen, jona on estää henkilöiden laitton saapuminen unionin alueelle (ks. vastaavasti tuomio 17.10.2013, Schwarz, C-291/12, EU:C:2013:670, 36–38 kohta).
- 48 Kolmanneksi ja lopuksi on otettava huomioon unionin lainsäätäjän henkilöllisyyspetosten torjunnalle antama merkitys, mikä käy ilmi erityisesti asetuksen N:o 767/2008 2 artiklan c alakohdasta ja asetuksen N:o 2019/817 2 artiklan 2 kohdan b alakohdasta.
- 49 Tässä tilanteessa henkilöllisyys- ja asiakirjapetosten ehkäisemistä ja torjuntaa koskeva päämäärä voi olla yleistä etua koskeva pakottava syy, jolla voidaan perustella päätöksen N:o 1/80 13 artiklassa tarkoitettu uusi rajoitus.
- 50 Toiseksi selvitettyä sitä, voidaanko pääasioissa kyseessä olevalla kansallisella säännöstöllä asianmukaisesti taata tällaisen päämäärän toteutuminen, on todettava, että sillä, että kolmansien maiden kansalaisten kymmenen sormenjälkeä ja kasvokuva kerätään, tallennetaan ja säilytetään keskitetyssä rekisterissä, mahdollistetaan kyseisen henkilön täsmällinen tunnistaminen ja henkilöllisyys- ja asiakirjapetosten havaitseminen vertaamalla väliaikaisen oleskeluluvan hakijan biometrisiä tietoja rekisterissä jo oleviin tietoihin.
- 51 Tästä seuraa, että pääasioissa kyseessä olevalla kansallisella säännöstöllä voidaan taata tavoitellun päämäärän toteutuminen.
- 52 Kolmanneksi selvitettyä sitä, ylitetäänkö pääasioissa kyseessä olevalla kansallisella säännöstöllä se, mikä on tarpeen tavoitellun päämäärän saavuttamiseksi, on varmistuttava siitä, että sillä ei henkilöllisyys- ja asiakirjapetosten ehkäisemistä ja torjuntaa koskevan päämäärän nimissä loukata suhteettomasti oikeutta yksityiselämän kunnioittamiseen henkilötietojen käsittelyssä.
- 53 Tässä yhteydessä on muistutettava, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 7 artiklassa määrätään muun muassa, että jokaisella on oikeus siihen, että hänen yksityiselämänsä kunnioitetaan. Perusoikeuskirjan 8 artiklan 1 kohdan mukaan jokaisella on oikeus henkilötietojensa suojaan.
- 54 Perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklassa tunnustettu oikeus yksityiselämän kunnioittamiseen henkilötietojen käsittelyssä koskee kaikenlaisia tunnistettua tai tunnistettavissa olevaa luonnollista henkilöä koskevia tietoja (tuomio 9.11.2010, Volker und Markus Schecke ja Eifert, C-92/09 ja C-93/09, EU:C:2010:662, 52 kohta).
- 55 Luonnollisen henkilön sormenjäljet ja kasvokuva kuuluvat siten yhtäältä kyseisen käsitteen soveltamisalaan, koska ne objektiivisesti sisältävät luonnollisia henkilöitä koskevia ainutkertaisia tietoja ja mahdollistavat heidän täsmällisen tunnistamisensa (tuomio 17.10.2013, Schwarz, C-291/12, EU:C:2013:670, 27 kohta). Toisaalta kolmansien maiden kansalaisten sormenjälkien ja kasvokuvan keräämistä, tallentamista ja säilyttämistä keskitetyssä rekisterissä koskevat toimet ovat perusoikeuskirjan 8 artiklassa tarkoitettuja henkilötietojen käsittelyjä (ks. vastaavasti lausunto 1/15 (EU:n ja Kanadan välinen PNR-sopimus), 26.7.2017, EU:C:2017:592, 123 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 56 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yksityiselämän kunnioittamista koskevan perusoikeuden suoja unionin tasolla edellyttää sitä, että henkilötietojen suojaa koskevat poikkeukset ja rajoitukset toteutetaan täysin välttämättömän rajoissa (lausunto 1/15 (EU:n ja Kanadan välinen PNR-sopimus), 26.7.2017, EU:C:2017:592, 140 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 57 Tässä yhteydessä on todettava ensinnäkin, että jäsenvaltioiden on, voidakseen ehkäistä ja torjua henkilöllisyys- ja asiakirjapetoksia, tarkastettava väliaikaisen oleskeluluvan hakijan ilmoittama henkilöllisyys. Kuten julkisasiamies on todennut pääasiallisesti ratkaisuehdotuksensa 27 kohdassa, tämä päämäärä edellyttää muun muassa, että vertaamalla hakijan sormenjälkiä keskitetyssä rekisterissä jo oleviin sormenjälkiin varmistetaan, ettei hakija ole jättänyt aiemmin toista hakemusta käyttäen toista henkilöllisyyttä.
- 58 Toiseksi pääasioissa kyseessä olevassa kansallisessa säännöstössä tarkoitetut tiedot koskevat vain kymmentä sormenjälkeä ja kasvokuvaa. Sen lisäksi, että näiden tietojen ottaminen mahdollistaa kyseisen henkilön henkilöllisyyden selvittämisen luotettavalla tavalla, kyse ei ole intiimiluonteisesta toimenpiteestä eikä sillä myöskään aiheuteta asianomaiselle erityistä fyysistä tai psyykkistä haittaa (ks. vastaavasti tuomio 17.10.2013, Schwarz, C-291/12, EU:C:2013:670, 48 kohta).
- 59 Lisäksi unionin lainsäätäjä on itse säätänyt muun muassa asetuksen N:o 767/2008 yhteydessä viisumin hakijoiden velvollisuudesta antaa kymmenen sormenjälkeään ja kasvokuvansa.
- 60 Kolmanneksi pääasioissa kyseessä olevan kansallisen säännösten soveltamisalan osalta ennakkoratkaisupyyntöstä käy ilmi, että kyseistä säännöstöä sovelletaan lähtökohtaisesti kaikkiin kolmansien maiden kansalaisiin, jotka haluavat oleskella Alankomaissa yli 90 päivän ajan tai jotka oleskelevat laittomasti tässä jäsenvaltiossa.
- 61 Tässä yhteydessä on todettava, että kyseisellä säännöstöllä tavoiteltua päämäärää eli kolmansien maiden kansalaisten henkilöllisyys- ja asiakirjapetosten ehkäisemistä ja torjuntaa ei voitaisi toteuttaa, jos tämän säännösten soveltaminen rajoitettaisiin tietyn kolmannen maan kansalaisiin. Näin ollen vaikuttaa siltä, että pääasioissa kyseessä olevan kansallisen säännösten soveltamisalalla taataan tavoitellun päämäärän tehokas toteutuminen.
- 62 Neljänneksi unionin tuomioistuimelle toimitetusta asiakirja-aineistosta käy ilmi, että ainoastaan kansallisen ulkomaalaislainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten virkamiehillä, kuten toimivaltaisen ministeriön asianmukaisesti valtuuttamilla konsulaatti- ja lähetystöviroissa työskentelevillä henkilöillä on, voidakseen selvittää tai tarkastaa kolmansien maiden kansalaisten henkilöllisyyden, oikeus tutustua keskitettyyn rekisteriin sisältyviin tietoihin ja käyttää niitä heidän tehtäviensä hoitamisen edellyttämässä määrin.
- 63 Viidenneksi ja lopuksi henkilötietojen säilyttämisestä on huomattava, että kyseessä olevan kansallisen säännösten on muun muassa oltava aina sellaisten objektiivisten perusteiden mukainen, joilla luodaan yhteys säilytettävien henkilötietojen ja asetetun tavoitteen välille (lausunto 1/15 (EU:n ja Kanadan välinen PNR-sopimus), 26.7.2017, EU:C:2017:592, 191 kohta).
- 64 Pääasioissa kyseessä olevassa kansallisessa säännöstössä säädetään, että biometrisiä tietoja säilytetään keskitetyssä rekisterissä viiden vuoden ajan siitä, kun väliaikaista oleskelulupaa koskeva hakemus on hylätty, kyseinen henkilö on poistunut Alankomaista laillisen oleskelun päättyessä tai maahantulokiellon tai henkilön ei-toivotuksi julistamisen voimassaolo on päättynyt. Biometriset tiedot tuhotaan välittömästi, jos kolmannen maan kansalaiselle myönnetään kansalaisuus Alankomaissa oleskelunsa aikana.
- 65 Tässä yhteydessä on todettava, että pääasioissa kyseessä olevassa kansallisessa säännöstössä luodaan yhteys biometristen tietojen säilyttämisajan ja henkilöllisyys- ja asiakirjapetosten ehkäisemistä ja torjuntaa koskevan päämäärän välille.

- 66 Kolmansien maiden kansalaisten biometrinen tietojen säilyttäminen heidän Alankomaissa oleskelunsa ajan vaikuttaa näet perustellulta, kun otetaan huomioon tarve tarkastaa tämän ajanjakson aikana tällaisten kansalaisten henkilöllisyys ja heidän oleskelunsa laillisuus tässä jäsenvaltiossa ulkomaalaislain nojalla erityisesti oleskeluluvan pidentämistä tutkittaessa. Kuten lisäksi julkisasiamies on todennut pääasiallisesti ratkaisuehdotuksensa 30 kohdassa, tällainen säilyttämisaika vaikuttaa tarpeelliselta, jotta voidaan estää se, että väliaikaista oleskelulupaa koskevia hakemuksia tehtäisiin Alankomaissa laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten henkilöllisyyttä käyttäen.
- 67 Siitä, että kolmansien maiden kansalaisten biometrisiä tietoja säilytetään keskitetyssä rekisterissä viiden vuoden ajan siitä, kun väliaikaista oleskelulupaa koskeva hakemus on hylätty, he ovat poistuneet Alankomaista laillisen oleskelun päättyessä tai maahantulokiellon tai henkilön ei-toivotuksi julistamisen voimassaolo on päättynyt, on todettava, että tällaisella säilyttämisaikalla estetään erityisesti se, että tällaisessa tilanteessa olevat kolmannen maan kansalaiset esittävät uuden hakemuksen käyttäen toista henkilöllisyyttä.
- 68 Tässä yhteydessä mainittu viiden vuoden säilyttämisaika ei vaikuta liialliselta pääasioissa kyseessä olevalla kansallisella säännöstöllä tavoiteltuun päämäärään nähden.
- 69 Tässä tilanteessa pääasioissa kyseessä olevalla kansallisella säännöstöllä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen henkilöllisyys- ja asiakirjapetosten ehkäisemistä ja torjuntaa koskevan päämäärän saavuttamiseksi.
- 70 Edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että päätöksen N:o 1/80 13 artiklaa on tulkittava siten, että pääasioissa kyseessä olevan kaltainen kansallinen säännöstö, jonka nojalla väliaikainen oleskelulupa myönnetään kolmansien maiden kansalaisille, mukaan luettuina Turkin kansalaiset, vain sillä edellytyksellä, että heidän biometriset tietonsa kerätään, tallennetaan ja säilytetään keskitetyssä rekisterissä, on tässä määräyksessä tarkoitettu uusi rajoitus. Tällainen rajoitus on kuitenkin perusteltavissa henkilöllisyys- ja asiakirjapetosten ehkäisemistä ja torjuntaa koskevalla päämäärällä.

Toinen kysymys

- 71 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustele unionin tuomioistuimelta toisella kysymyksellään, onko päätöksen N:o 2/76 7 artiklaa ja päätöksen N:o 1/80 13 artiklaa tulkittava siten, että kansallinen säännöstö ei ole näissä määräyksissä tarkoitettu rajoitus, jos tämän kansallisen säännösten vaikutus työhönpääsyyn on liian epävarma ja välillinen, jotta tämän työhönpääsyn voitaisiin olettaa estyvän.
- 72 Ennakkoratkaisupyynnöstä käy erityisesti ilmi, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustele toisella kysymyksellään pääasiallisesti, onko pääasioissa kyseessä oleva kansallinen säännöstö, kun otetaan huomioon, että siinä sallitaan myös kolmansien maiden kansalaisten, mukaan luettuina Turkin kansalaiset, biometrinen tietojen antaminen kolmansille rikosten havaitsemiseksi ja esitutkinta- ja syytetoimien toteuttamiseksi, näissä määräyksissä tarkoitettu uusi rajoitus.
- 73 Tässä yhteydessä on muistutettava, että vakiintuneessa oikeuskäytännössä on katsottu, että ennakkoratkaisupyynnön esittämisen oikeutuksena ei ole intressi saada neuvoa-antavia lausuntoja yleisistä tai hypoteettisista kysymyksistä vaan se, että pyyntö on olennaisesti tarpeen unionin oikeutta koskevan asian todelliseksi ratkaisemiseksi (tuomio 21.12.2016, Tele2 Sverige ja Watson ym., C-203/15 ja C-698/15, EU:C:2016:970, 130 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 74 Nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, että pääasioissa kyseessä olevassa kansallisessa säännöstössä säädetään pääasiallisesti, että kolmansien maiden kansalaisten, mukaan luettuina Turkin kansalaiset, biometrinen tietojen antaminen kolmansille rikosten havaitsemiseksi ja

esitutkinta- ja syytetoimien toteuttamiseksi on sallittua vain tapauksissa, joissa on kyse rikoksista, joista voidaan määrätä tutkintavankeutta, kun on ainakin syytä epäillä, että ulkomaan kansalainen on syyllistynyt tällaiseen rikokseen.

- 75 Ennakkoratkaisupyyntöstä ei käy ilmi, että A:n ja B:n epäiltäisiin syyllistyneen rikokseen tai että heidän biometrisiä tietojaan olisi annettu kolmansille ulkomaalaislain 107 §:n 5 ja 6 momentin nojalla. Lisäksi Alankomaiden hallitus on unionin tuomioistuimen istunnossa vahvistanut, että A:n ja B:n biometrisiä tietoja ei ole käytetty rikosoikeudellisessa menettelyssä.
- 76 Tässä tilanteessa on todettava, että toinen kysymys on jätettävä tutkimatta.

Kolmas kysymys

- 77 Koska toinen kysymys on jätetty tutkimatta, kolmanteen kysymyksen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

- 78 Pääasioiden asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Assosiaation kehittämisestä 19.9.1980 tehdyn, Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisellä assosiaatiosopimuksella, jonka allekirjoittivat 12.9.1963 Ankarassa yhtäältä Turkin tasavalta ja toisaalta ETY:n jäsenvaltiot ja yhteisö ja joka tehtiin, hyväksyttiin ja vahvistettiin yhteisön puolesta 23.12.1963 tehdyllä neuvoston päätöksellä 64/732/ETY, perustetun assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 13 artiklaa on tulkittava siten, että pääasioissa kyseessä olevan kaltainen kansallinen säännöstö, jonka nojalla väliaikainen oleskelulupa myönnetään kolmansien maiden kansalaisille, mukaan luettuina Turkin kansalaiset, vain sillä edellytyksellä, että heidän biometriset tietonsa kerätään, tallennetaan ja säilytetään keskitetyssä rekisterissä, on tässä määräyksessä tarkoitettu uusi rajoitus. Tällainen rajoitus on kuitenkin perusteltavissa henkilöllisyys- ja asiakirjapetosten ehkäisemistä ja torjuntaa koskevalla päämäärällä.

Allekirjoitukset